

LA NOVA CANÇÓ per J.M. ESPINÀS

Tenim entre nosaltres a Josep Maria Espinàs, personatge popular i conegut dins l'àmbit cultural català.

Llicenciat en dret i tècnic publicitari és actualment un dels escriptors catalans més premiats i més populars com a novel·lista, com a autor de llibres de viatge i com a periodista.

Ha estat col·laborador constant del diari "AVUI" des de la seva fundació i actualment hi conta amb una columna fixa diària.

Home tremendament polítitzat, es presentà a les darreres eleccions pel Parlament Català essent membre del grup Nacionalistes d'Esquerra. Formà part tot seguint el número tres per la província de Barcelona.

No fou elegit, com cap dels que formàven part de les quatre llistes catalanes, però el seu lema utilitzat continua avui tenint la mateixa vigència, "Perquè hem de retrobar-nos entre tanta confusió..."

Però bé, no és aquest el motiu pel que hem portat en aquest home a les nostres pàgines: Josep Maria Espinàs fou un dels iniciadors del Moviment de la Nova Cançó Catalana, el qual trenca amb la imatge de l'intel·lectual senyor, distant, secret, la imatge de l'intel·lectual noucentista que ha perdurat per damunt les prohibicions més enllà de les-seu seva vigència...

Entusiasta de Brassens, introdueix el cantautor francès tot traduint les seves cançons interpretant-les amb veu o guitarra. Formà part del que se'n digué crisi de tradició, es a dir, la reconversió de les cançons populars, donant-los una nova vigència, que arrenca amb la seva cançó, passa per les paròdies d'en Pau Riba i Jordi Pujol, i més tard de la Trinoia i té la seva més viva expressió en les noves cançons populars de la Marina Rossell.

Formà part de "Els Setze Jutges", tot expressant el nou tombant de la presència de la cultura catalana al carrer.

Però, esperem que sigui en Josep Maria Espinàs qui ens expliqui el que va ser la Nova Cançó en els seus principis. Veiem, doncs, què és el que ell opina:

- Com comença el moviment de la nova cançó?

- El primer recital de la Nova cançó -l'expressió s'aplicà per primera vegada en aquell recital- es va fer el 19 de desembre de 1961 als locals del CIGP de Barcelona. Hi vam cantar en Miquel Porter i

jo, s'hi afegí en Lluís Serrahima amb una cançó, i s'hi escoltà una cinta amb la veu de Remei Margarit, que havia de ser-hi però estava malalta. L'acte va ser molt modest, però provocà insospitades reaccions d'interès; el fet que gent procedent del món